

Mireia García Contreras: «Als escenaris més bonics és on millor funciona un "noir"»

L'autora de "Crimen bajo la tramontana" converteix la Costa Brava en l'escenari d'una novel·la negra protagonitzada per una expolícia de cinquanta anys que investiga crims mentre intenta reconstruir la seva pròpia vida

La novel·la comença amb aquesta troballa al costat del mar i aviat condueix el lector cap a un cas complex d'enverinaments que connecta un hotel exclusiu, un centre de ioga i una xarxa de personatges que amaguen molt més del que aparenten. Al centre de la història hi ha la Cecília Soler, una expolícia apartada del cos dels Mossos d'Esquadra que ara es guanya la vida traslladant passatgers per la Costa Brava. Tot i que intenta mantenir-se al marge de la seva antiga professió, el seu vincle amb l'inspector Marc Vila i el seu propi instint investigador acaben retornant-la al cor del cas. Amb una narració que avança amb fluïdesa, García Contreras construeix un thriller mediterrani en què la bellesa de l'entorn funciona com un contrapunt constant de la violència. El vent de tramuntana, el mar nocturn, els cafès davant del port i els camins entre vinyes creen una atmosfera que contrasta amb el crim i els assassinats. L'escriptora confessa que feia temps que volia escriure una novel·la negra, però necessitava trobar el personatge adequat. «La idea sorgeix a partir de la protagonista, la Cecília, una dona de cinquanta anys que, de sobte, s'ha de reinventar. La suspenen de la feina, es divorcia, es queda sense diners... Es troba en aquell moment de la vida en què una dona es torna invisible, i em venia de gust escriure la història d'algú que ha de començar de nou», explica Contreras. El canvi de registre també responia a una necessitat personal. Després de publicar *Las palabras calladas* (Espasa), una novel·la ambientada en la postguerra, sentia que havia arribat el moment d'explorar un altre territori literari. «Em venia de gust canviar completament de registre i passar-me a la novel·la policíaca, a un noir». L'escenari tampoc no va ser escollit a l'atzar. García Contreras coneix la Costa Brava des de fa dècades. Ha estiuejat a Sant Feliu de Guíxols, Palamós i Begur, i assegura que la seva fascinació per la zona va molt més enllà de la temporada estival. «He passat moltes èpoques de l'any a la Costa Brava al llarg de tota la meua vida. A mi m'agrada la Costa Brava en temporada baixa, quan no hi ha turisme; és quan més se'n pot gaudir». «Als escenaris més bonics és on millor funciona un noir. La novel·la criminal viu del contrast. Va passar amb la novel·la negra nòrdica: aquells paisatges blancs, gairebé de postal, davant de crims tan sagnants resultaven molt atractius per al lector». Amb *Crimen bajo la tramontana*, García Contreras aspira precisament a consolidar aquest espai per a la novel·la negra catalana. I deixa clar que la Cecília Soler no serà un personatge d'una sola entrega. «Té corda per estona. Aquesta és la primera novel·la d'una sèrie i espero que més autors s'animin a convertir la Costa Brava en escenari del noir». Lluny del detectiu infal·lible, la Cecília arrossega errors, frustracions i ferides personals. Aquesta vulnerabilitat connecta amb alguns dels grans temes que travessen la novel·la: la culpa, el desig o la memòria. «Són temes comuns a tots els éssers humans. Molt poca gent ha tingut una pistola a les mans, però tots hem sentit gelosia, un desig no correspost o hem viscut situacions que ens han portat al límit. El noir explora el nostre costat més fosc. Això era el que m'interessava explicar».

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/07/25/mireia-garcia-contreras-als-escenaris-132638533.html>